

ממסורת הש"ס

(א) גיטין (נא, ב) כ"ב סו.
(ג) [רש"ל, ד] [אחריו.]

מוסף רש"י

ונעלה עשרו בנסים
 וזה חסדו נתן כסות
 וגברות לו ונחליו נסות
 ונעלה עשרו בנסים
 וזה חסדו נתן כסות
 וגברות לו ונחליו נסות
 ונעלה עשרו בנסים
 וזה חסדו נתן כסות
 וגברות לו ונחליו נסות

תוספות רי"ד

[illegible]

מציאת האשה פרק ששי כתובות

ולא ליה רב רבני חייא. שלח לו אגרת שלומים ומלה שאלה זו
 בין השנים: הוה יחיב ר' חייא קמיה. דרבי כשבחא שאלה זו לפניו:
 ר' רבי חייא מאי שיעבדו דקא מיבעי ליה מכרו או משכנו:
 משמע הכי ומשמע הכי. והוא כשישיב תשובתו יפרש אם שניהם

ויהי לו לא (אם) יש חילוק ביניהן ומיהו
ומה עד שניהם: אחד זו ואחד זו
זו מוציאין אחד לפניהם ואחד
מומנות: עד שם הכן. ופלה הירושלמי
פני הצנות: ויפריש. עישור נכסים
אלא אמרי' תיכול עישור נכסים תחלה
מן שנטלו זו ואחד? ויחלקו אלף זו
לקדמה ושאלת וכמה ונת על הכה
עין לה עישור נכסים שהרי שחיתן
ויות בירושלמי גדולה מזה. שאפילו
יעבדו אחין את הנכסים יפה כח
ירבסם לגרופו לקחמות זו שהנכסים
עין אמרת ויפריש: ינאם ליה מאן
משה. אלף לחו שמיע ליה ולא קבלה
היה הכי ולא הדר מן מהא דמתי
עית וכו': לעולם אל הוה שמיע ליה
עין

[illegible]

ל פרנסתה תחלה כי היכי דשקלה ראשונה והדר תפלוג בהדה אלא כיון שלא הספיקה קמה לירש חצין אברה פרנסתה א"ל ד"ח גדולה מזו אמרו מוציאין לפרנסה ואין מוציאין טרה מ"י השתא אפילו מכר האחין הנכסים דליתנהו קמה אולא וטרפה מלקוחות

תלה ליה רב לרבי בני חמי האחין ששיעברו
ממהו הוה יתיב ר' חייא קמיה אמר ליה מכרו
או משכנו אמר ליה מאי נפקא מינה בין
מכרו בין שמשכנו *מוציאין לפרנסה ואין
מכרו ליה ממוציאין למוזנות ורב אי מכרו קמבעיא ליה
ונכתוב ליה משכנו רב תרווייהו קמבעיא ליה
וסבר אי תכינא ליה מכרו לא ניהא אי שלח
ליה דמוציאין כל שכן משכנו אי שלח
לי אין מוציאין אכתי משכנו קמבעיא לי אי
רכיכינא ליה משכנו אי שלח לי דאין מוציאין
וכל שכן מכרו אי שלח לי מוציאין אכתי
מכרו קא מיבעיא לי אכתוב ליה שיעברו
דמשמע הכי ומשמע הכי ורבי יוחנן אמר
אחד זה ואחד זה אין מוציאין איבעיא להו
לרבי יוחנן לא שמעי ליה הא דרבי ואי שמעי
ליה הוה מקבל ליה או דלמא שמעי ליה ולא
מקבל ליה ת"ש דאתמר ר'מי שמת והניח
ובן וקדמה הראשונה וגמלה
ועישור נכסים ולא הספיקה שניה לגבות עד
שמת הבן אמר ר' יוחנן ישניה ויתרה אמר
ר' חנינא גדולה מזו אמרו מוציאין לפרנסה
ואין מוציאין למוזנות ואת אמרת שניה
ויתרה ואם איתא נמיא ליה מאן אמרה
ודלמא לעולם אי שמעי ליה וכי שמעי ליה
הוה מוציאין דהא דמוציאין מנה קמיא אמר

לְיָהוּכָן וְלִשְׁנֵי הָרֵעִים הָיוּ בֵּיתָא אִמְרֵי
לִיב רַב יִימָר לְרַב אֲשִׁי אֲלָא מַעְתָּה אִשְׁ
לְרוּחַ בֵּיתָא הָבִי נָמִי דְאִשִּׁי יִתְבִּינִי לָהּ
רוּחוֹ בֵּיתָא מְהֵנִי נִכְסֵי קְאָמִינָא אֲמַר אֲמִימֵר
אֲשִׁי לְאֲמִימֵר אִילוּ בְעִי לְסְלוּקָה בְּזוּזֵי הָבִי
אִין אִי בְעִי לְסְלוּקָה בְּהֻרָא אֲרֻקָּא הָבִי נָמִי דְרַב
רַב אֲשִׁי אֲמַר כֹּחַ בַּעֲלָה חֹבֵב הוּאִי וְאֶפְּ
בְּבִרְה דְרַב נִיחָמוּי הוּאִי קְאָמִינָא קְמִיָּה דְאֲמִימֵר
לְרוּחַ קָא בְעִי עֵישׁוֹר נִכְסִים וְחֻזְיָתִי לְדַעֲרָה
מִסְּפָל לָהּ שְׂמַעֲמִי מֵאֲחִי דְהוּא קְאָמִינָא לָהּ
וְאִישְׁתִּיק וְלֹא אֲמַר לָהּ וְלֹא מִדִּי וְהִשְׁתָּא
אוּ דְאֲחִי לְמֵאִי נִפְקָא מִינָהּ לְמִינָבָא לְכִי
בִּשְׁבֻּעָה מֵאִי תָא שְׂמַע דְרַבִּינָא אֲנִיבָה לְכִי
אֲשִׁי הִיבְנוּתִי וְשִׁלָּא בִּשְׁבֻּעָה מִכְרִיָּה דְרַב
בִּשְׁבֻּעָה יִשְׁלַח לִיָּה רַב נַחֲמִיָּה בְרִיה דְרַב
מְנַהֲרֵדְעָא כִּי אֲתִיָּא הָא אִיתְתָּא לְקִמָּךְ
מֵאִצְטְרוּבָלִי אֲמַר רַב אֲשִׁי כִי הוּיִנִּי כִי
מֵעַמְלָא רַבִּיתִי שִׁלָּח לִיָּה רַב עֵנָּן לְרַב הוּנָא
אִיתְתָּא לְקִמָּךְ אֲנִיבָה עֵישׁוֹר נִכְסֵי הוּא יִתְבִּי
אִימָא לִיָּה וּבִשְׁמַתָּא יֵהָא מֵאֵן דְלֹא אֲמַר לִיָּה
וּמוֹאֵן יִתְבִּי כִי מְרוּחָא בְרִישָׁא אוּל רַב שִׁשְׁתִּי
רַבְּה וְרַב הוּנָא בְרִיָּה דְרַבְּה וְשִׁמּוּתִי שְׁמִית מֵאֵ
לִיָּה אֲמַר רַב קְאָמִינָא עֵנָּן עֵנָּן מִמְקֻרְעֵי אוּ מִמְקֻרְעֵי
בְרִישָׁא הוּא רַב עֵנָּן לְקִמִּיָּה דְמִרְ עֻקְבָּא אֲלִיָּה
עֵנָּן עֵנָּן עוֹד מְרוּחָא דִּשְׁלַח לִיָּה ^ל וְעֵנָּן

מחשבותיו של הרמב"ם על חזקוני
מחשבותיו של הרמב"ם על חזקוני
מחשבותיו של הרמב"ם על חזקוני

ד.מ.

ל' א מ"י מ"ב מהל'
 חיות הלכה : סמך
 נאמן מה טעמים : חיות
 קימן קיב טעמי : ח'
 לח ב טעמים : ח'
 קיב טעמי : ח'
 לט ב מ"י שם הלכה ט
 ומכאן ש טעמים שם
 ס' קיב טעמי : ח'
 ט ד מ"י שם הל' ו טור
 טעמי שם טעמי : ח'
 טז ה מ"י שם טור טעמי
 שם טעמי : ח'
 טז ו מ"י שם הלכה ט
 טור טעמי שם טעמי : ח'

תוספות רי"ד (המסך)

[illegible]

נסתה מת ר' סמא ובאה
מבינונית ושלח בשבועה
ללא אנבה ר"ס דהוה

(א) לֹא מִמֶּנּוּ בָרִיחַ דְּרִי'א בִּינוּיָת וְשֵׁלָא בַּשְׁבֻּעָה מַכְרִיחַ דְּרַב סָמַל בְּרִיחַ דְּרִי'א יִצְוָרִית בַּשְׁבֻּעָה וְכו'.